

Verlies en rouw

HERKENNINGSLITERATUUR

Verhalen en persoonlijke getuigenissen geschreven door en voor nabestaanden. Ze zijn ondergebracht in volgende categorieën:

- verlieservaringen in een algemeen kader
- verlies van een ouder
- een kind
- een kleinkind

ALGEMEEN

Forceville-Van Rossum, Joke, ***Uit de schaduw***. Kok, 2000.

Bijna 25 jaar geleden verloor de schrijfster haar echtgenoot. Vijf jaar later beschreef ze haar rouwervaringen in "Oud blauw". Dat boek is nu vernieuwd en aanzienlijk uitgebreid. De auteur kijkt vanaf grotere afstand en vanuit een nieuwe situatie (zij is inmiddels hertrouwd) op het verlies terug.

Kind, Gerard & Coevorden, Wiepke Van, ***Tot hier zijn wij gekomen***. Lannoo, 2002.

Man en vrouw schrijven elk hun eigen verhaal over hoe ze leven met het ziekteproces van de vrouw. Een eerlijk en open relaas, geschreven voor mensen met kanker en hun partners.

Klotboom, Teuni, ***Veel verloren maar toch gewonnen***. Kosmos, 2001.

Leven na een verkeersongeluk. Een vrouw zit aan het stuur en krijgt een ongeluk. Zij verliest hierbij haar man en haar zoon.

Kuiper, Karin, ***Je mag me altijd bellen. 1001 dagen van rouw***. Lannoo, 2008.

De titel refereert aan het zinnetje dat zovaak aan rouwendenden wordt gezegd als afsluiting van een ontmoeting: "Je mag me altijd bellen".

Karin Kuiper vertelt over haar ervaringen na het verlies van haar man en schrijver) Karel Glastra van Loon..

Polspoel, A., Dujardin, M. & Roskams K., ***Het leven gaat verder, zeggen ze***.

Lotgenoten in rouw ontmoeten elkaar. Davidsfonds, 2006.

Ervaringen met het werken in rouwgroepen

Somers, Patrik, ***Woorden van troost***. Lannoo, 2002.

Een verzameling troostende en helende woorden geschreven door reële mensen, naar aanleiding van een concreet overlijden. Rouwende mensen kunnen er steun en herkenning in vinden. Voor troostende mensen is het een bron van inspiratie om mensen met verdriet bij te staan

Verliefde, E. & Baeten, H., ***Loslaten tot leven. Leven en afscheid nemen in het Rusthuis***. Acco, 2004.

Weggemans, Minke, ***Broederziel alleen? Het verlies van een broer of zus een plaats geven***. Kok, 2005.

Weggemans, Minke, ***Broers rouwen ook. Verhalen van broers over verlies van***

broer of zus. Kok, 2009.

Weggemans, Minke, **Rouw in de zijlijn. Verhalen van zussen over verlies van broer of zus.** Kok, 2009.

Zonnebelt-Smeenge, Susan & Vries, Robert de **Over de drempel van het verdriet.** Medena, 2000.

Psychologe Susan Zonnebelt-Smeenge en predikant en theoloog Robert de Vries, die beiden hun huwelijkspartner door de dood verloren, schrijven over rouwverwerking als weduwe en weduwnaar.

VERLIES VAN OUDERS

Harris, Maxine, **Een verlies voor altijd. De levenslange invloed van de vroege dood van een ouder.** Aula, 2003.

De auteur gaat als psychotherapeute in op de gevolgen van de dood van een ouder op iemands persoonlijkheid en functioneren, aan de hand van verhalen uit haar praktijk.

Levy, Alexander, **Ik had je nog zoveel willen vragen: hoe verwerken we het verlies van onze ouders?.** Het Spectrum, 2000.

Het lijkt de natuurlijke gang van zaken om onze ouders te verliezen als we zelf volwassen zijn. Toch is dit verlies op elke leeftijd ingrijpend. De auteur bespreekt veel vragen aan de hand van zijn eigen verhaal en de ervaringen van anderen.

Mc Kerman, Ruth, **De dood van mijn vader. Over medische wetenschap, liefde en verlies.** Balans, 2007.

De auteur beschrijft het laatste jaar van haar vader, zij verbindt dat persoonlijke verhaal met haar neurologische kennis: hoe werkt het geheugen, wat is bewustzijn, wat doen stamcellen, hoe functioneren bacteriën? Liefde, verdriet en hoop worden afgewisseld met kristalheldere beschrijvingen van de werking van het zo gecompliceerde menselijk lichaam

VERLIES VAN EEN KIND

Adler, Laure, **Tot vanavond.** De Bezige Bij, 2002.

Laure Adler laat zien hoe de dood van een kind alles ontwricht en beïnvloedt, zelfs het besef van ruimte en tijd. Het boek brengt het hartverscheurende verhaal over een redeloos wreed verlies. Tegelijkertijd is het een ode aan het leven, dat geleefd wil worden, ondanks alles.

Fosté, John, **Verdriet om de dood van een kind.** Lannoo, 2001.

Het verhaal van de dood van het negenjarige zoontje van de schrijver, dat overleed aan de gevolgen van een ongeval met een speedboot. De zoektocht van de schrijver naar de zin van het leven en de dood, en van zijn grote verdriet.

Maagdenbergh, H. Van den & Loock, M. Van, **Nele, voor ons sterf je nooit.** Clavis, 2001.

Verhaal over een dochter die overlijdt aan kanker. De ouders willen door het boek andere kankerpatiëntjes en hun familie steunen en troosten.

O.V.O.K., **Mijn kind is dood. Leven tussen verdriet en troost.** Lezingen van verscheidene deskundigen n.a.v. 20 jaar Vereniging Ouders van een Overleden Kind, uitgegeven door vzw O.V.O.K., 2003.

Son, Marlies van, **Licht op Verdriet**. Personalia, 2004.

De (met poëzie doorspekte) beschrijving van haar zoektocht na het overlijden van haar zoon. Van Son brengt echter niet alleen haar eigen gevoelens en ervaringen, ze laat zich ook inspireren door die van anderen. Door die combinatie kan haar verhaal betekenis hebben voor andere rouwenden

Thomése, P.F., **Schaduwkind**. Contact, 2006.

Na de dood van zijn dochtertje Isa vond P.F. Thomése zichzelf terug in doodstille kamers, tussen onervaren woorden, die hij nog moest leren schrijven.

Schaduwkind is het adembenemende relaas van dit zoeken naar woorden. Een heel leven wordt overhoop gehaald, elke betekenis moet opnieuw worden uitgevonden. 'Als ze ergens nog is, dan in de taal.'

VERLIES VAN EEN KLEINKIND

Greef, Maria de, **Het regent in mijn toekomst. Het verdriet van grootouders**. Ten Have, 2010.

De rouw van grootouders heeft eigen kenmerken en is anders dan de rouw om een eigen kind. Ze dient op haar eigen waarde bezien en van een eigen betekenis voorzien te worden.